

Jiné sloky k božskému (od téhož autora) o Kristu a duši

Jan od Kříže

Pastýř je sám, rmoutí se,
vzdálen radosti a potěšení,
a k pastýřce se sklání jeho mysl
a hruď jeho láskou velmi zraněna je.

Nepláče, že byl láskou zraněn,
nesouží ho, že je tak sklíčen,
ač v srdci raněn je,
pláče, neb myslí, že zapomenut.

Když jen pomyslí, že zapomenut je,
svou krásnou pastýřkou, s velkým žalem
nechá se týrat v cizí zemi,
hruď jeho láskou je velmi zraněna.

A praví pastýř: ach, nešťastný
kdo se před mou láskou vzdaluje
a nechce mě obšťastnit svou přítomností
- hruď, jež láskou velmi zraněna je.

A nakonec v jediné velké chvíli,
na stromě rozpřáhnul své krásné paže
a mrtvým se stal ...
hruď jeho láskou velmi zraněna je.